

[Anne Grete Holmsgård]

steren havde en lang snak om, at når en dyrtidsportion giver en indtjening, som jeg siger, på lige knap 2 mia kr. til erhvervslivet, så ville det nok betyde, at inflationen faldt ganske gevaldigt, ja, den ville næsten komme helt ned på nul. Det lyder ganske usædvanlig utroligt. Det vil også være en nyskabelse i dansk politik, hvis det betyder, at arbejdsgiverne umiddelbart begynder at sænke priserne, så snart de får øget deres indtjening med næsten 2 mia kr. på hver dyrtidsportion. Hvis vi nu går ud fra, at der bliver udløst 3 portioner til næste år, så bliver det en ekstra indtjening til arbejdsgiverne på 7 mia kr. Det er lige så mange penge, som den samlede industri investerede sidste år. Hvor mange gange skal den historie gentage sig, inden vi kan få nogle tal på, hvad det betyder i beskæftigelsesfremme?

Endelig vil jeg godt sige til hr. Heinesen, at jeg forstod ikke det svar, han gav på, hvorfor socialdemokratiet ikke vil stemme for den dagsorden, der er foreslået af SF og VS. Hvad er det for en konkret handling, der mangler? Alle de væsentlige forslag i regeringens politik, der betyder lønstop, der betyder fjernelse af taktreguleringen, der betyder fjernelse af dyrtidsreguleringen, der betyder nedskæringer på 11 pct. af samtlige dagpengesatser, er lagt på bordet. Hvad er det for en yderligere handling, socialdemokratiet venter på, inden de vil sige klart nej til denne politik?

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal såmænd ikke forlænge debatten så forfærdelig meget, men jeg vil med glæde notere, at hr. Heinesen var enig i det fremlagte. Jeg synes, det er væsentligt at få konstateret, at der sådan set ikke var nogen forskel i opfattelsen. Den eneste forskel, der var mellem det, hr. Heinesen mente, der skulle gøres, og det, som bliver fremlagt her, var sådan set måden og graden, altså ingredienserne minus nogle detaljer, ellers var det de samme ingredienser, som hr. Heinesen mente, der skulle bruges for at rette op på økonomien.

Jeg må sige, at vi fra kristeligt folkepartis side er helt klare over, at man kan bremse for hårdt. Vi har selv peget på mange gange, at man skal finde den rimelige balance, men man er jo nødt til i den situation, vi er i, at

gå til den yderste grænse af opbremsning, uden at det går i stå, for at søge at nedbringe vores underskud. Vi må erkende, at hver krone i underskuddet i dag er værre end for år tilbage, fordi dette underskud om 3 år skal betales dobbelt tilbage. Det er vi nødt til at erkende. Det underskud, vi har i dag, skal betales tredobbelt eller dobbelt tilbage i løbet af 3 år, og derfor er vi nødt til at nedbringe det så meget som det er muligt.

Så er det, jeg må spørge hr. Heinesen: hvilke beregninger, hvilke målinger af bremseeffekten og fremstød på eksportområdet det er der gør, at hr. Heinesen kan påstå, at dette er for stærkt, medens det, som man fremlagde fra socialdemokratiet, var lige tilpas? Hvilke beregninger er det, der kan fremlægges for, at det var netop det korrekte, at det var den yderste grænse, medens det her er over grænsen?

Og hvis det er sådan, at der er problemer med, at man ikke har kontakten arbejdsmarkedets parter på rimelig vis, ja men så må vi sige: hvis man vil gå ind i et konstruktivt samarbejde fra socialdemokratiets side – vi ved jo, at de har den største ekspertise på dette område – så kunne det da være, at de kunne formidle et samarbejde på dette område, fordi man på arbejdsmarkedet godt ved, at det skal gøres, selv om man er blevet sur over, at man ikke er blevet informeret.

Hvis socialdemokratiet, som erkender problemerne og erkender, at det er løsningsvejen, ville gå ind og hjælpe på det område, så ville det da næsten gå over i historien og blive noteret som den dag eller den tid, da socialdemokratiet overvandt sig selv og sin parti-egoistiske hensyntagen for landets skyld. Så det vil jeg da kun opfordre socialdemokratiet til at være behjælpelig med.

Når hr. Heinesen siger, at firkløverpartierne nu går ind for det, de før var imod, og imod det, de før var for, så må jeg sige, at jeg erkender, at der er et område med hensyn til laveste invalidepension, der er en sort plet på kristeligt folkeparti. Men så vil jeg ellers spørge: hvor kan man i øvrigt angribe os for ikke at have fulgt de intentioner, som vi i det store og hele tidligere har fremlagt, også med hensyn til beskatning af pensionskasserne? Jeg vil gerne spørge hr. Heinesen: hvornår har jeg modsat mig, at vi undersøger mulighederne for en rimelig pensionskassebeskatning? Jeg tror ikke, jeg nogen sinde har sagt,